

111076

Forsvarsdepartementets

svar .

Etter tre og en halv måned har Forsvarsdepartementet endelig bekvemmet seg til å svare på Forbundets forespørsel om hvordan vernepliktige som var fradømt militære rettigheter rettigheter som følge av "landssviksdom", hadde å forholde seg i tilfelle av mobilisering.

Det standpunkt som departementet - åpenbart etter megen tvil - har nådd fram til, er forsåvidt klart og greit. Rett og plikt skal følges ad. Er den militære rettighet borte, så er den militære plikt det også.

På én måte kan vi som er fri for ansvar for det uføre som en hel verden har raket seg uti, være tilfreds med denne løsningen. Vi pekte én gang på en farbar vei til ~~løsning~~ å unngå undergangen som truet fra øst. Vi ble ikke hørt. Vi ble slått over ende. Det var de som "visste bedre" enn oss, som halte seieren i land. Resultatet er deres. Det resultat som vi idag ser bre seg for våre øyne fra ytterste øst til ytterste vest. Og dermed også ansvaret. Og det ansvar har vi på vår side heldigvis ingen som helst grunn til å føle oss tynget av. "Resultatet" opphevsne og forkjempere bør ha eneretten både når det gjelder ansvaret og øren!-

Men - jeg sa det for ikke så lenge siden i en annen artikkel i dette blad: "Sann fedrelandskjærlighet råtnet ikke selv i fengselsluft". Og den setningen burde ha gitt myndighetene noe å tenke på.

Vi ser idag hvordan de store makter - under trykket av den situasjon som de selv har vært med å skape - så å si bönnfaller det nedkjempede Tyskland om å stille opp i den felles fylking til forsvar av de stumper som ennå er tilbake. De har da i et hvert fall tatt konsekvensen av tilstanden og funnet å måtte gjøre hva gjøres kan for å avbøte de værste følger av det som den engel-ske militærhistoriker Liddell Hart har kalt "den altfor fullstendige seir". De har funnet at de har ikke råd til å la være å be den slagne motstander om hjelp. Virkeligheten fører et annet sprog enn stemningen.

Bare her hjemme trækker vi fremdeles vår egen vei. Vi har fremdeles råd til å holde stemningen oppe og gi blaffen i virkeligheten. Råd til å holde ti-tusener av fedrelandsbevisste og kampdyktige nordmenn utenom i landets skjebnetime. Ene og alene fordi en viss gruppe av landsmenn ikke på vilkår vil erkjenne at de har brukt den gale enden av kikkerten da de tok "landssvikernes" fedrelandssyn opp til vurdering. Denne gang lå løsningen like foran en. Men böygens "Utenom!" var atter engang for sterk.

Vel - situasjonen er klar. Forsvarsdepartementet har talt. Men ett kan det kongelige departement være forvisset om: Norge skal ikke komme til å savne Sven Dufva'er om situasjonen og nöden kaller nordmenn til landets forsvar!

Helge Grönstad.

29
/ 950